

[Boeck-Hansen.]

Lovens Forlængelse, forekommer det mig, at det maatte være den højtærede Ministers Pligt eller Opgave at bevise over for os, at Loven virkelig har været til nogen Nytte. Naar man saadan griber ind i Erhvervslevet, naar man saadan griber ind i Folks Ret til at arbejde, saa meget de har Lyst, og har gjort det gennem et Par Aar, maa man ogsaa have en vis Pligt til at sige: Der kan I se, det og det har Loven virkelig betydet! Ja, den har betydet, at der er gennemtvunget Overenskomster, gennemtvunget Regler for Afspadseringen. Ja, men de Regler staar jo fast, de Regler skal jo ikke ændres, fordi Loven falder bort. Jeg gør den højtærede Minister det Spørgsmaal: Tror Ministeren, at der er nogen som helst Grund til at berygte, at nogle af disse Regler skulde bortfalde med Loven? Jeg tror det ikke, og jeg føler mig overbevist om, at Aarsagen til, at denne Lov overhovedet kom, var, at man ønskede at faa gennemtruffet saadanne Regler, og det har man jo gjort, og Arbejderne har maattet betale dyrt for de Regler, meget dyrt. Men saa behøver de da ikke at betale for dem mere, Reglerne er der jo. Loven har jo i Realiteten opfyldt det Ønske, man nærede til den. Hvorfor skal man saa paalægge Arbejderne en økonomisk Byrde ved at opretholde denne Lov? Hvorfor skal man fortsat forbyde Folk at arbejde saa meget, de har Lyst? Hvorfor skal man gøre det sværere? Hvorfor skal man gøre det sværere f. Eks. for de danske Skibsværfter at faa deres naturlige Part af alle de Reparationer, der vil blive en Følge af denne haarde Isvinter? Det vil under denne Lov blive uhyre vanskeligt for Skibsværfterne at paatage sig disse Reparationer og gøre det hurtigt, og naar der er saa mange paa een Gang, skal det gøres hurtigt — det skal det for Resten ogsaa i Almindelighed, men navnlig i saadanne Tilfælde. Det kommer os dyrt at staa, indirekte for Arbejdsgiverne, direkte for Arbejderne, og jeg begriber ikke til Fordel for hvad. Naar en Ting er overflødig, kan man da kaste den bort, og naar en Ting i Virkeligheden gør Skade, synes jeg, man skulde være lykkelig over, at den afgik ved en sund og naturlig Død.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen og hans Parti tog Afstand fra det foreliggende Lovforslag ud fra den Betragtning, som naturligvis er lidt vanskelig at afdisputere, at der ikke bliver mere Arbejde, fordi man deler det ud til flere. Jeg skal ikke forsøge at røre ved denne matematiske Kendsgerning, men

jeg vil dog have Lov at sige, at en isjænfaldende Følge af Forslaget er dog, at der i alt Fald bliver noget Arbejde til flere. Jeg ved godt, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen benægter dette. Jeg erindrer godt Mappen fra den sidste Behandling, og jeg erindrer ogsaa, at da vi kom til Udvalget og det ærede Medlems Udtalelser skulde dokumenteres, saa blev det i Virkeligheden ikke til nogen Dokumentation. Det var nemlig praktisk talt umuligt for det ærede Medlem over for de Undersøgelser, der var foranstaltet fra anden Side, og de Tal, der var fremkommet, i Udvalget at hævde de Synspunkter, det ærede Medlem med saa stor Iver hævdede her fra Talerstolen dengang som nu. Det var noget, vi udmærket godt vidste, og vi vidste ogsaa, at det ærede Medlem til Trods for Fiaskoen forrige Gang atter denne Gang vilde staa op og kæmpe for Arbejdernes Sag, mod denne Lov. Jeg tror dog, det ærede Medlem skulde lade være med noget saadant.

Ogsaa jeg ser meget godt alle de Ulemper, der følger med en saadan Lovgivning, ogsaa jeg kan udmærket godt forstaa, at Dispensationer efterhaanden kan gennemhulle store Partier af den, men tilbage bliver dog det Forhold, at her har Arbejderne og deres Organisationer i den bestaaende Nødtilstand, hvad Beskæftigelsen angaar, gjort et Tilbud og ladet nogle af deres Kammerater betale for andre. Jeg har allerede ved tidligere Behandlinger af Loven sagt, at det, der er afgørende for vor Stilling til den, er, at den danske Rigsdag under de forhaandenværende Forhold ikke havde Lov til at forkaste dette Tilbud, saa kan Loven være saa ubehagelig den vil for alle de implicerede. Og naar man kommer og siger til os i Dag, saaledes som Ordføreren for Socialdemokratiet gjorde, at man vurderer den nuværende Tilstand saaledes, at man ikke vil gaa til en Ophævelse af Loven, saa bøjer vi os derfor, fordi det er en Bedømmelse fra den Side, der netop føler Trykket og har Ansvar, og saa stemmer vi ogsaa denne Gang for Loven. Jeg anbefaler den paa mit Partis Vegne.

Th. M. Andersen: Mit Parti kan ikke stemme for denne Lovs Forlængelse. Rent principielt er vi imod en Lov, der forbyder Arbejde, og naar man tager Lovens Virkninger i Betragtning i den Tid, den har eksisteret, er der heller ikke noget Grundlag for at forlænge den. Jeg ved vel, at større Industrivirksomheder og Fabrikker har benyttet Loven saa nær dens Hensigt som